

Központi Statisztikai Hivatal

Pécsi Igazgatósága

**A KOMMUNÁLIS ELLÁTOTSÁG
FŐBB JELLEMZŐI A DÉL-DUNÁNTÚLON**

Száma: 13 / 2006

Pécs, 2006. szeptember

© Központi Statisztikai Hivatal

Pécsi Igazgatóság, 2006

ISBN-10: 963-235-013-8

ISBN-13: 978-963-235-013-4

Igazgató:

dr. Horváth József

Tájékoztatási osztályvezető:

dr. Németh Zsolt

Készítette:

Molnár Györgyné

*Másodlagos publikálás csak a forrás megjelölésével, adatok átadása
csak a KSH Pécsi Igazgatósága engedélyével történhet!*

A KSH Pécsi Igazgatósága kiadványai
megrendelhetők, megvásárolhatók:

Pécs, József Attila u. 10/A. Telefon: 72/533–300 Telefax: 72/533–333

KSH az interneten: www.ksh.hu

TARTALOM

Vezetékes vízellátás és csatornázottság.....	4
A vezetékes gázellátás.....	11
A villamosenergia-ellátás.....	14
Köztisztasági szolgáltatás	16
Távfűtés és melegvíz szolgáltatás.....	17
Táblázatok.....	19

JELMAGYARÁZAT

- = A megfigyelt statisztikai jelenség nem fordult elő.
- x = A mutató nem értelmezhető.

Egy-egy terület kommunális ellátottsága hűen tükrözi az adott térség (település) lakosságának életminőségét. Részben azért, mert bizonyos közművek megléte, illetve hiánya egyfajta kényelmi, komfortossági színvonal lehetőségeként van jelen az emberek életében, és jelez – direkt módon – előnyösebb, vagy hátrányosabb életkörülményeket. Másrészt azért, mert a közművek kiépítettsége és rendelkezésre állása, illetve a hiányuk indirekt módon is utalhat a népesség anyagi helyzetére, ugyanis – egyéb körülményektől pl. földrajzi adottság, stb. eltekintve – az egyes közművekkel való ellátottság az ott élők pénzügyi lehetőségeinek függvénye is lehet.

Vezetékes vízellátás és csatornázottság

A dél-dunántúli régió egészében 2005-ben 654 település rendelkezett vezetékes ivóvízzel, 5%-kal több mint 10 esztendővel korábban. Ez azt jelenti, hogy míg 1995-ben a települések 95%-ában volt vezetékes víz, addig ellátottságuk 2005-re teljes körűvé, azaz valamennyi város és község lakója számára elvileg elérhetővé vált. A teljes körű ellátottság az önkormányzati törvénynek is köszönhető, amely szerint a települési önkormányzatok kötelesek gondoskodni az egészséges ivóvízellátásról. Az ellátottság a tájegységen belül a kilencvenes évek közepén Baranyában volt a legkedvezőtlenebb, itt a települések 92%-a rendelkezett közüzemi vízhálózattal, a növekedés tehát jelentős volt, mintegy 8 százalékpontot tett ki. Valamivel mérsékeltebb (3 százalékpontos) bővülésre került sor Somogyban, ahol 97-ről emelkedett 100%-ra az ellátott települések aránya. Tolnában viszont már a vizsgált időszak kezdetén is mind a 108 helységben kiépített volt a hálózat. Az előbbi két megye egykori hátrányosabb helyzete jórészt településhálózati viszonyaiból adódott. Mindkettő településszerkezete erősen aprófalvas, mely struktúra – nemcsak a vízellátást, hanem a kommunális szolgáltatás egyéb elemeit tekintve is – sok esetben korlátja a hálózat létrehozásának.

Az ivóvízvezetékhez 2005-ben a régió közel 380 000 lakása csatlakozott, ami – az ország egészéhez hasonlóan – egytizedével haladta meg a 10 évvel azelőttit. A bekapcsolt lakások állománya Somogyban gyarapodott a leginkább (13%-kal), Baranyában átlag körüli mértékben, Tolnában annál valamivel mérsékeltebben (7%-kal) bővült.

E fejlődés azt eredményezte, hogy míg a kilencvenes évtized közepén az otthonok 91%-ában, addig tavaly már 96%-ában volt vízvételi lehetőség. Ez valamivel kedvezőbb az országos átlagnál. Az ellátott lakások aránya a vizsgált időszak egészét tekintve Baranyában volt a legmagasabb, már 1995-ben is meghaladta a 93%-ot, miközben a másik két megyében akkor még 90% alatt maradt. Ily módon itt nem is kerülhetett sor olyan mértékű bővülésre, mint pl. Somogy esetében, ahol kezdetben a régióon belül a leghátrányosabb helyzet mutatkozott, s mely megye e helyzetből 7,4 százalékpontos növekedéssel 2005-re a régióban a második helyre lépett előre. Ez utóbbi jelzett esztendőben a somogyi lakások 96%-a rendelkezett vezetékes vízzel. A vizsgált időszak kezdetén 90%-os ellátottságával Tolna volt a dél-dunántúli tájegység második megyéje, ezen pozíciójából 2005-re a harmadik helyre szorult.

A közüemi ivóvízhálózatba bekapcsolt lakások száma és aránya

Megnevezés	A bekapcsolt lakások				
	száma			aránya, %	
	1995	2005	2005 az 1995. évi %-ában	1995	2005
Baranya megye	143 946	157 561	109,5	93,3	97,6
Somogy megye	114 870	129 630	112,8	88,3	95,7
Tolna megye	86 344	92 323	106,9	89,9	94,5
<i>Dél-dunántúli régió</i>	<i>345 160</i>	<i>379 514</i>	<i>110,0</i>	<i>90,7</i>	<i>96,2</i>
Országosan	3 590 100	3 956 193	110,2	90,0	94,0

A bekapcsolt lakások száma a vizsgált évtized során a régió kistérségei közül a fonyódiiban, a tabiban és a pécsváradiban gyarapodott a legszámtöbbben (sorrendben 36, 29, illetve 20%-kal). Ezekben a településcsoportokban az ellátott otthonok hányada az áttekintett időszak kezdetén a legalacsonyabbak közé tartozott, a régió és azon belül az adott megye átlagától egyaránt jóval elmaradva. A jelentős fejlődés eredményeként 2005-re a felsorolt kistérségek helyzete vált úgyszólván a legkedvezőbbé, Fonyódon és környékén a lakások 99, Tabon és térségében 95, Pécsváradon és a hozzá tartozó falvakban pedig 98%-a csatlakozott a hálózathoz. Mellettük említést érdemel még a pécsi kistérség, ahol gyakorlatilag valamennyi lakásban megtalálható a vízhálózat, valamint a komlói és a balatonföldvári körzet, ahol 98-99%-ukról mondható el ugyanez. Az előnyös ellátottság a Balaton-parti térségekben az idegenforgalom, a pécsi kistérségben a megyeszékhely, illetve az azt övező agglomeráció meghatározó szerepével függ össze, a komlói településcsoportban pedig a központ (az egykori bányászváros) panellakásainak széleskörű jelenlétével magyarázható. Említést érdemel, hogy az egy évtized során végbement bővülés Tolna megyében messze nem volt olyan mértékű, mint Baranyában, illetve Somogyban, a felszerelt lakások állománygyarapodása valamennyi ottani kistérségben 5–8% között szóródott. Megjegyzendő az is, hogy az ellátottság a lakásoknak általában szűkebb körére terjedt ki a tolnai kistérségekben, mint a másik két megye mikro-körzeteiben. Arányaiban a legtöbb bekapcsolt lakás Szekszárdon, illetve környékén található, ahol az állomány 97%-a csatlakozott a hálózathoz 2005-ben. Ellenpéldaként a paksi térség hozható fel, itt az otthonoknak csupán 92%-ában jutottak a lakók vezeték ivóvízhez.

A csőhálózat hossza a régió egészében 2005-ben több mint 8400 km-t tett ki, ez 16%-kal haladta meg a tíz évvel ezelőttiét. A gyarapodás az országos átlagnál (10%) számottevőbb volt. A megyék közül Somogyban közel egyötödével, Baranyában 18%-kal nőtt a vezeték hossza, Tolnában e téren is csak mérsékeltebb (7%-os) emelkedés mutatkozott.

A közüemi ivóvízhálózat hossza

Megnevezés	A hálózat hossza, km		2005 az 1995. évi %-ában
	1995	2005	
Baranya megye	2 702,4	3 175,6	117,5
Somogy megye	2 885,9	3 447,3	119,5
Tolna megye	1 691,3	1 802,7	106,6
<i>Dél-dunántúli régió</i>	<i>7 279,6</i>	<i>8 425,6</i>	<i>115,7</i>
Országosan	58 973,1	64 880,7	110,0

A kistérségek közül a Lengyeltóiban és a Pécsváradiban mutatkozott a legdinamikusabb növekedés, mindkét településkörben megközelítőleg 80%-kal hosszabb hálózatot tartottak nyilván 2005-ban, mint 10 évvel korábban. Vélhető, hogy e nagyarányú fejlődés a körzetközpontoknak a kilencvenes évek első felében történt várossá nyilvánításához kapcsolódik, ami jelentősebb beruházások – köztük infrastrukturális beruházások – megvalósításával járt együtt. Kiemelkedik még a mohácsi kistérség is, egyrészt azért, mert a hálózat bővülése itt is jóval átlag feletti (33%-os) volt, másrészt azért, mert naturáliában tekintve e körzetben mutatkozott a legnagyobb változás, a 2005. évi vezetékhálózat 145 km-rel haladta meg az 1995-öset. Tab és Balatonföldvár körzete – előbbi 37, utóbbi 41%-ot elérő gyarapodással – ugyancsak kitűnt a térség 24 kistérsége közül.

A háztartásoknak szolgáltatott víz mennyisége – az országosan tapasztalható 12%-os csökkenéssel szemben – a régió egészében az áttekintett időszak folyamán lényegében nem változott.

Megjegyzendő, hogy e nagyjából változatlan mennyiségű vizet az 1995. évinél 4%-kal kevesebb lakos fogyasztotta el (ennyivel csökkent a tíz év alatt a régió lélekszáma), amiből egyenesen következik, hogy az egy főre jutó felhasználás viszont – mint alább szó lesz róla – növekedett.

A három megye közel 30 millió m³-es éves összfelhasználása – ami az országosnak 8%-át tette ki – 0,6%-kal maradt el az egy évtizeddel korábbtól. A lakosság a tájegységen belül csupán Baranyában használt összességében kevesebb vizet, Somogyban és Tolnában ezzel szemben 5–5%-kal többet fogyasztott, mint 1995-ben.

A 2005. évi átlagos (egy főre vetített) ivóvízfogyasztás a Dél-Dunántúlon 31 m³-t tett ki. Ez 6 m³-rel volt kevesebb az ország egészére számított értéknél, s kb. egy m³-rel (3%-kal) magasabb az 1995. évinél. Előbbi jelenség alapvetően a víz fogyasztói árának alakulásával áll összefüggésben. Az országosnál kisebb fajlagos fogyasztást oly módon befolyásolja a vízdíj, hogy a térség – mint szó volt róla – jellemzően aprófalvas településszerkezetű, kevés benne az igazán nagyváros (jószerivel csak Pécs tekinthető annak), ahol általában mérsékeltebbek a közüemi díjak, így az e térséget terhelő magasabb költségek visszafogottabb felhasználásra sarkalltak.

A fogyasztói árban meglévő területi differenciákat néhány véletlenszerűen kiemelt település vízdíjának áttekintése érzékeltetheti. Pécssett jelenleg nettó 243 Ft egy m³ ivóvíz, Gyódon (Pécsi kistérség) 254 Ft, Tófűn (Komlói kistérség) 285 Ft, Kiskassán (Siklósi kistérség) 264 Ft, Balatonberényben (Fonyódi kistérség) 289 Ft, Eddén (Kaposvári kistérség) szintén 289 Ft.

A tíz évvel korábbihoz viszonyított kismérvű változást ellentétes hatású tényezők indukálták. Egyrészt időközben többször is emelkedett a vízdíj, amire a lakosság – a lehetőség határain belül – takarékosabb igénybevétellel reagált. Másrészt viszont a különféle háztartási gépek terjedése, illetve a fürdőszobás lakások általánosabbá válása szerepet játszhatott a használt víz mennyiségének növekedésében. A két tényező közül ez utóbbi valamivel nagyobb befolyásoló erővel bírt, ily módon adódott a kb. egy m³-es fajlagos fogyasztásnövekedés.

Dél-Dunántúl három megyéjét tekintve kitűnik, hogy 2005-ben Tolnában és Baranyában a régió átlagától egy-egy m³-rel elmaradó mennyiségű ivóvíz jutott egy lakosra. Baranya azért is említést érdemel, mert a tájegység egyetlen megyéje, ahol tíz év alatt csökkenés mutatkozott. Somogyban és Tolnában ezzel szemben a lakosság átlagos vízfelhasználása 8–10%-kal nőtt (egy-egy főre számítva nagyjából két és fél m³-rel). E növekedés révén Somogy a tájegység legnagyobb vízfogyasztójává vált, egy lakos itt az elmúlt esztendőben, átlagban 32 m³ ivóvizet vett igénybe.

A háztartásoknak szolgáltatott ivóvíz

Megnevezés	A szolgáltatott víz					
	mennyisége, 1000 m ³			egy lakosra jutó mennyisége, m ³		
	1995	2005	2005 az 1995. évi %-ában	1995	2005	2005 az 1995. évi %-ában
Baranya megye	12 969,2	11 951,2	92,2	31,3	29,9	95,7
Somogy megye	10 154,3	10 608,1	104,5	29,6	32,1	108,2
Tolna megye	6 905,5	7 280,7	105,4	27,2	29,8	109,7
Dél-dunántúli régió	300 029,0	29 840,0	99,4	29,7	30,6	103,2
Országosan	421 389,3	371 141,7	88,1	40,8	36,8	90,2

A tájegység 24 kistérségéből 17-ben több ivóvíz került a háztartásokhoz 2005-ben, mint egy évtizeddel korábban. Megjegyzendő, hogy Tolna valamennyi kistérségében növekedés mutatkozott, a 7 csökkenő felhasználású településcsoport közül Baranyában 4, Somogyban pedig 3 volt fellelhető. A kistérségeken belül Barcs és Pécsvárad környéke, illetőleg Komló térsége említhető, előbbi kettő a jelentős (22, illetve 15%-os) fogyasztásbővülés, utóbbi a legszámottevőbb (16%-os) visszaesés miatt.

Egy-egy lakosra a Balaton-parti körzetekben jutott a legmagasabb fogyasztás, a fonyódiiban ez 2005-ben 47, a siófokiban 40, a balatonföldvárban pedig 43 m³-t tett ki. A magas fajlagos felhasználás az üdülőterületek jelentős idegenforgalmával állhat összefüggésben. Ellenpéldaként a szentlőrinci és sásdi kistérség hozható fel, itt mindössze 22–23 m³-t ért el az átlagfogyasztás, azaz alig felét tette csak ki a Balaton mentén fekvő körzetekének. Szentlőrincről és körzetéről megjegyzendő továbbá az is, hogy az egy évtizeddel korábbihoz képest itt esett vissza legjobban (17%-kal) az egy főre vetített felhasználás. Barcs és Tab körzetét ugyanakkor igencsak számottevően (29, illetve 23%-kal) emelkedő fajlagos fogyasztás jellemezte.

A másik alapközmű, a csatorna a településeknek jóval kisebb körére terjed csak ki, mint a vízellátás, jóllehet az elmúlt egy évtized fejlődése e téren is elvitathatatlan. Szennyvízcsatornával 2005-ben, a régióban 168 település rendelkezett, közel háromszor annyi, mint 1995-ben. Ez azt jelenti, hogy míg a kilencvenes évek közepén a településeknek csupán 9%-a rendelkezett ezen közművel, addig tavaly már 26%-uk csatornázott volt. A legkedvezőbb helyzet Tolnában mutatkozott, ahol a városok, illetve községek 40%-ában megtalálható volt a hálózat, ugyanez Somogyban 30, Baranyában pedig csupán 17%-áról volt elmondható. E két utóbbi megye mostohább ellátottsága kapcsán megintcsak település-hálózati adottságaik hátrányosabb mivolta említhető, ami amellet, hogy eleve szűkebb körben teszi csak elérhetővé számukra ezen szolgáltatást, a dinamikusabb fejlődésnek is gátját jelenti. Ezt jelzi, hogy tíz év alatt az ellátott települések hányada Baranyában mindössze 10, Somogyban is csupán 20 százalékponttal emelkedett, miközben az ilyen körülmények által nem sújtott Tolnában 28 százalékponttal nőtt.

A hálózathoz az elmúlt esztendő végén a régió közel 245 000 lakása csatlakozott, 63 (országosan 55) %-kal több az 1995. évinél. Az ellátott lakások állománya a vizsgált évtized folyamán Tolnában és Somogyban közel azonos mértékben, 87–88%-kal gyarapodott. Baranyában ennél mérsékeltebb bővülés volt tapasztalható, itt 41%-kal volt több a csatornázott otthon, mint a kilencvenes évek közepén.

Az ellátott lakások aránya a Dél-Dunántúlon 40-ről 62%-ra emelkedett. Ezen belül Baranya helyzete tekinthető a legkedvezőbbnek – bár a felszereltség csak 18 százalékponttal javult, ám – ebben a megyében tavaly már a lakások 70%-ából közműves hálózaton vezették el a keletkezett szennyvizet. Tolnában és Somogyban ilyen szolgáltatást az otthonok kisebb részében – 59, illetve 54%-ában – vehettek csak igénybe, jóllehet a csatornázott lakások hányada e területeken viszonylag dinamikusán, 24–26 százalékponttal emelkedett.

A közüzemi szennyvízcsatorna-hálózatba bekapcsolt lakások száma és aránya

Megnevezés	A bekapcsolt lakások				
	száma			aránya, %	
	1995	2005	2005 az 1995. évi %-ában	1995	2005
Baranya megye	80 372	113 153	140,8	52,1	70,1
Somogy megye	42 328	79 426	187,6	32,6	58,7
Tolna megye	27 990	52 304	186,9	29,2	53,5
<i>Dél-dunántúli régió</i>	<i>150 690</i>	<i>244 883</i>	<i>162,5</i>	<i>39,6</i>	<i>62,1</i>
Országosan	1 761 471	2 733 914	155,2	44,2	64,9

A szennyvízhálózattal felszerelt lakások állománya a 24 kistérségnek kereken a felében igen számottevően, legalább a kétszeresére növekedett. A legjelentősebb gyarapodásra Csurgó körzetében került sor, itt hat és félszeresére bővült tíz év alatt a bekapcsolt otthonok száma, de háromszorost meghaladó emelkedés következett be a Sásdi, Pécsváradi, Barcsi és Paksi kistérségben is.

A csatornázottaknak az összes lakáshoz viszonyított hányada 2005-ben a – régió egyetlen 100 000 főnél népesebb városát magában foglaló – Pécsi kistérségben volt a legmagasabb (90%), de nem sokkal maradt el ettől a Balaton-parton fekvő fonyódi településcsoport sem (87%). Említést érdemel még Komló és Bonyhád körzete is, ahol a lakások 83–84%-a rendelkezett szennyvízelvezető hálózattal. A felszereltség tehát nem ott volt a legelőnyösebb, ahol a bekapcsolt lakások száma a leginkább nőtt (vagyis nem az előbbieken felsorolt 5 körzetben). A nagyléptékű fejlődés közülük csupán kettőben – a barcsiban és a paksiban – zárkóztatta fel a csatornázott lakások arányát az adott körzet megyéjének átlagához (vagy tette annál valamivel kedvezőbbé), a többi háromban a megyei átlagtól való leszakadás – a fejlődés dacára – továbbra is megmaradt. A legmostohább ellátottság – az áttekintett időszak elején és végén egyaránt – a Sellyei, Tamási és Tabi kistérségeket jellemezte, előbbiben az 1995. évi 6-ról 14%-ra, utóbbiakban 11–12-ről 17%-ra változott a csatornával rendelkező lakások részaránya. Külön kell szólni a Lengyeltóti kistérségről, hiszen 1995-ben még egyetlen településén sem volt csatornahálózat, tavaly viszont már közel 2600 lakásból azon keresztül vezethették el a keletkezett szennyvizet. A fejlődés ebben az értelemben itt volt a leginkább kézzelfogható.

A csatornahálózat hossza a Dél-Dunántúlon az elmúlt évtizedben valamivel több, mint kétszeresére növekedett (országosan több mint háromszorosára), s a tavalyi esztendő végén meghaladta a 3500 km-t. A változás Somogyot és Tolnát érintette erőteljesebben, Baranyában csupán mintegy háromnegyedével hosszabbodott a hálózat.

A közüzemi szennyvízcsatorna-hálózat hossza

Megnevezés	A hálózat hossza, km		2005 az 1995. évi %-ában
	1995	2005	
Baranya megye	653,4	1 166,5	178,5
Somogy megye	680,1	1 533,3	225,5
Tolna megye	372,2	883,1	237,3
Dél-dunántúli régió	1 705,7	3 582,9	210,1
Országosan	11 182,2	36 860,7	329,6

A kistérségek közül a legmarkánsabb gyarapodás azokban a körzetekben mutatkozott, amelyek a kilencvenes évek közepén még mindössze pár km-es hálózattal rendelkeztek. Ilyen volt Barcs környéke, ahol tizenegyszeresére, Csurgó körzete, ahol közel hétszeresére, Pécsvárad és Marcali térsége, ahol több mint ötszörösére, valamint Nagyatád és a hozzá tartozó települések, ahol négyszeresére nőtt a csatorna hossza. Az eleve is leg-számottevőbb szennyvízhálózatú Pécsi kistérségben a fejlődés visszafogottabb volt, azonban az itt rendelkezésre álló 459 km-es vezeték is 23%-kal meghaladta az egy évtizeddel korábit. Lengyeltóti körzetében – amely, mint említettük, 10 éve még nem volt csatornázott – a vizsgált időszak alatt 127 km hálózatot fektettek le.

A csatornával ellátott lakások számának gyarapodásával párhuzamosan megnövekedett a háztartásoktól elvezetett szennyvíz mennyisége is. Tavaly a régió lakásaiból mintegy 22,5 millió m³ szennyvíz került ki, másfélszer (országosan 14%-kal) több az 1995. évinél. A megyék közt e tekintetben is mutatkozott némi különbség, Baranyában – amely a

térség legnagyobb kibocsátója volt – valamivel kevésbé (46%-kal), Somogyban és Tolnában jobban (53–54%-kal) emelkedett ez a mennyiség.

Egy lakosra – az országos 28 m³-rel szemben – a régióban átlagosan 23 m³ jutott, ami 55 (az ország egészében 16)%-kal haladta meg az áttekintett időszak elején mért értéket. A fajlagos mennyiséget tekintve a múlt évben a régióban Baranya az első, Somogy a második, Tolna pedig a harmadik helyen állt (29, 21, illetve 18 m³-rel), annak tíz év alatti növekedését vizsgálva azonban a megyék sorrendje megfordult; Tolna került az élre, Baranya pedig az utolsó helyre.

A háztartásoktól elvezett szennyvíz

Megnevezés	A háztartásoktól elvezetett szennyvíz					
	mennyisége, 1000 m ³			egy lakosra jutó mennyisége, m ³		
	1995	2005	2005 az 1995. évi %-ában	1995	2005	2005 az 1995. évi %-ában
Baranya megye	7 795,8	11 387,6	146,1	18,8	28,5	151,7
Somogy megye	4 418,5	6 772,5	153,3	12,9	20,5	158,8
Tolna megye	2 801,1	4 308,1	153,8	11,0	17,6	160,1
Dél-dunántúli régió	15 015,4	22 468,2	149,6	14,8	23,1	155,3
Országosan	247 050,9	280 267,2	113,5	23,9	27,8	116,2

A keletkezett szennyvíz mennyisége Pécsvárad, Sásd és Paks térségében nőtt a legjobban (előbbiben több mint háromszorosára, utóbbi kettőben egyaránt két és félszeresére). A legtöbb szennyvíz a Pécsi kistérség háztartásaiban keletkezik, 2005-ben ez 8,2 millió m³ volt, 52%-kal több a tíz évvel korábbinál. Megjegyzendő, hogy egész Dél-Dunántúlon mindössze két kistérség akadt, a Sellyei és a Szentlőrinci, ahol (14, illetve 19%-kal) kevesebb szennyvizet vezettek el a lakásokból tavaly, mint a vizsgált időszak elején.

A fajlagos kibocsátás a pécsi, valamint a fonyódi, siófoki és balatonföldvári körzetben volt a legtetemesebb, a nagyváros, illetve a Balaton-parti üdülővendég-sereg jelentős vízfogyasztásának köszönhetően.

A két alapközmű – a vízellátás és csatornázottság – kapcsán szólni kell kiépítettségük arányosságáról, azaz az ún. közműollóról is. Ezt kétféle módon szokás vizsgálni, egyrészt a bekapcsolt lakások, másrészt a hálózatok hosszának összevetésével. Bármelyiket tekintjük is, megállapítható, hogy az olló az elmúlt évtizedben valamelyest összezárult, azaz a kiépítettség arányosabbá vált. Míg 1995-ben a régió vízzel ellátott lakásainak még csak 44%-a volt egyúttal csatornázott is, addig ez az arány 2005-ben már 65%-ot tett ki (az ország egészében a jelzett években 49, illetve 69% volt, vagyis mindvégig kedvezőbb, mint Dél-Dunántúlon). A hálózatot illetően pedig elmondható, hogy az egy km vízvezetékre jutó csatorna régiókban 234-ről 425 m-re emelkedett, ami szintén a kiépítettség arányosabbá válását jelzi. (Megjegyzendő, hogy az országos átlagtól ez is elmaradt.) Az ellátott lakások alapján Baranyában, a hálózat alapján viszont Tolnában a leginkább kiegyenlített a rendszer.

A közműolló alakulása

Megnevezés	A csatornázott lakások a vízzel ellátottak %-ában		Az 1 km vízhálózatra jutó csatornahálózat hossza, m	
	1995	2005	1995	2005
Baranya megye	55,8	71,8	242	367
Somogy megye	36,8	61,3	236	445
Tolna megye	32,4	56,7	220	490
Dél-dunántúli régió	43,7	64,5	234	425
Országosan	49,1	69,1	190	568

Az arányosabbá váló kiépítettség a régió valamennyi kistérségében megfigyelhető, jóllehet körzetektől függően még ma is jelentős differenciák mutatkoznak. A közműolló – a lakásokat tekintve – Pécs, Fonyód és Bonyhád térségében lassan összezárulni látszik, ezekben a településcsoportokban az ivóvízzel felszerelt otthonok közel kilenctizede egyben csatornával is rendelkezett. (Pécs környékén ez az arány korábban 79, a fonyódi kistérségben 50, a bonyhádiban pedig 40%-ra rúgott.) Ugyanakkor továbbra is maradtak olyan területek (pl. Sellye és Tamási, valamint az őket övező falvak), ahol tavaly is még csak 16–18%-ot ért el az említett arányszám. A Lengyeltóti kistérséget leszámítva – ahol, mint már szó volt róla, 1995-ben még nem volt csatorna – a Barcsi mutatta a legnagyobb változást. Itt a kilencvenes évek közepén csupán 21%-ot, tíz évvel később már 74%-ot tett ki azon vízzel ellátott lakások hányada, amelyek a csatornahálózathoz is csatlakoztak.

A hálózat alapján tekintett közműolló egyértelműen a lengyeltóti kistérségben volt a legelőnyösebb 2005-ben, egy km vízhálózatra itt 946 m csatorna jutott. Mellette 730 m-rel Bonyhád körzete, 674 m-rel Barcs, 670 m-rel pedig Szekszárd környéke említhető. A barcsi azért is figyelemreméltó településcsoport, mert itt zajlott az elmúlt évtized során a legnagyobb változás; 600 m-rel nőtt az egy km ivóvízvezetékre jutó szennyvízhálózat hossza. Akárcsak a lakások tekintetében, e téren is változatlan aránytalanság jellemzi Tab, Sellye és Tamási térségét, ezekben ugyanis a 100 m-t sem éri el, illetve alig valamivel haladja meg a mutató értéke.

A vezetékes gázellátás

A közműellátáson belül a vezetékes gázellátás az a terület, ahol a közelmúltban a legkedvezőbb változás ment végbe, a háztartásokban mind nagyobb szerepet kapott a vezetékes gáz használata. A szolgáltatás 1995-ben elindult privatizációja, illetve az önkormányzatok privatizációs részvétele következtében a gázellátás fehér foltjai jelentősen ritkultak. A vizsgált időszak kezdetén a régióban még csak 148 település rendelkezett földgázzal, számuk 2005-re 477-re, vagyis közel ötszörösére gyarapodott. E téren Baranya mutatta a legnagyobb változást, itt tavaly több mint ötször annyi bekapcsolt település volt, mint tíz éve. A fejlődés Tolnában is nagyarányú (négyyszerest meghaladó mértékű), Somogyban viszont valamivel mérsékeltebb (kétszeres) volt. A számottevő fejlődés oda vezetett, hogy míg 1995-ben a dél-dunántúli településeknek még csupán 23%-a csatlakozott a hálózathoz, addig 2005-ben már 73%-a. A szolgáltatás – az ellátott területek alapján – Tolnában tekinthető a legszélesebb körűnek, a megyében tavaly a települések kilenctizede

ellátott volt. Megjegyzendő, hogy a bekapcsolt városok, illetve falvak arányának növekedése is e területen érte el a legszámottevőbb mértéket, egy évtized alatt 65 százalékpontot. Somogyban az elmúlt esztendőben a települések 82%-a rendelkezett gázzal, 45 százalékponttal nagyobb hányaduk, mint a kilencvenes évek közepén. A relatíve legszűkebb körű – javarészt megint csak az aprófalvak nagy számából következően – a baranyai települések ellátottsága volt, a szolgáltatás ugyanis csupán 60%-ukra terjedt ki. A régió belüli utolsó helyet már 1995-ben is e megye foglalta el, akkor a városok, illetve községek 11%-ában volt földgáz, miközben a másik két megyében ez 20–40%-ukról volt elmondható.

Dél-Dunántúlon tavaly több mint 231 000 háztartási fogyasztót tartottak nyilván – az országos 35%-kal szemben – 63%-kal többet a tíz évvel korábbinál. A fogyasztók száma Tolnában bővült a legjobban (két és félszeresére), Somogyban és Baranyában 40–60%-kal emelkedett.

A hálózathoz 1995-ben a régió lakásállományának még csupán 37%-a csatlakozott, 2005-re arányuk – az országotól ugyan változatlanul elmaradt, de már – 59%-ot tett ki. Az ellátott lakások hányada Somogyban volt a legszámottevőbb (70%), Tolnában és Baranyában jóval alacsonyabb szintet, 51–53%-ot ért el.

A vezetőkes gáz háztartási fogyasztóinak főbb adatai

Megnevezés	A háztartási fogyasztók				
	száma			a lakásállomány %-ában	
	1995	2005	2005 az 1995. évi %-ában	1995	2005
Baranya megye	54 464	86 438	158,7	35,3	53,5
Somogy megye	68 072	94 863	139,4	52,4	70,1
Tolna megye	19 310	50 052	259,2	20,1	51,2
Dél-dunántúli régió	141 846	231 353	163,1	37,3	58,6
Országosan	2 342 218	3 158 138	134,8	58,7	75,0

A kistérségeket tekintve megállapítható, hogy 2005-ben, mind a 24-ben fellelhető volt a gázcsőhálózat, közülük a Komlói, a Sásdi, a Sellyei, a Siklósi, a Szigetvári, a Szentlőrinci, a Tabi, a Dombóvári és a Tamási tíz évvel korábban még nem rendelkezett vele, azaz a beruházás megindulása, illetve befejezése ezekben a vizsgált időszakokra esett.

A lakosság szempontjából nyilvánvalóan azok a körzetek mondhatták magukénak a legmarkánsabb fejlődést, amelyek időközben csatlakoztak a hálózathoz – bármilyen kyszámú fogyasztó bekapcsolására került is sor ez idő alatt – hiszen az elérhetőség (és a továbblépés) kézzelfogható közelségbe került. Azon kistérségek közül, amelyek már a vizsgált időszak elején is ellátottak voltak, a Paksi térség messze kiemelkedett, tíz esztendő alatt ugyanis itt a háztartási fogyasztók száma 47-szeresére (206-ról 9783-ra) nőtt. Azokban a körzetekben ahol 10 éve még nem volt földgáz a csatlakozás első fázisa feltehetőleg leginkább az új lakásépítésekhez kapcsolódott, a már meglévő lakások átállítására vélhetően a későbbiekben került sor.

A lakásállomány a Fonyódi és a Balatonföldvári kistérségben teljeskörűen ellátott volt, mellettük Siófok, Kaposvár és Pécs környéke tűnt ki, előbbi körzetben az otthonok 93%-a, utóbbi kettőben 72–73%-a rendelkezett vezetékes gázzal. A fejlődésben e tekintetben is a Paksi kistérség járt az élen, ahol 1995-ben a lakások egy százaléka, tíz évvel később 47%-a volt gázzal felszerelve. A lakásállományhoz viszonyítva a Sellyei, Szigetvári és Szentlőrinci kistérségekben tartották nyilván a legkevesebb gázfogyasztó háztartást (8, 18, illetve 27%), ami összefügghet azzal, hogy Sellye körzetében csak 2002-re épült ki a hálózat, s a másik két településcsoportban sem sokkal régebben került erre sor.

A régió egészében 2005-ben közel 8500 km csőhálózat szállította a felhasználókhöz a gázt. A vezeték hossza a Dél-Dunántúlon jóval dinamikusabban nőtt, mint az ország egészében, az elmúlt évtizedben itt több mint két és félszeresére gyarapodott, miközben országosan másfélszeresére. A bővülés Baranyában, de még inkább Somogyban jóval meghaladta a régió átlagát (3–3 és félszeres mértéket ért el), Tolnában valamivel mérsékeltebb (kb. kétszeres) volt.

A vezetékes gázcsőhálózat alakulása

Megnevezés	A csőhálózat hossza, km		2005 az 1995. évi %-ában
	1995	2005	
Baranya megye	885,3	2 735,1	308,9
Somogy megye	1 765,7	3 474,8	196,8
Tolna megye	623,3	2 240,3	359,4
<i>Dél-dunántúli régió</i>	<i>3 274,3</i>	<i>8 450,2</i>	<i>258,1</i>
Országosan	53 476,7	80 519,3	150,6

A gázzal már 10 éve is rendelkező kistérségeket tekintve ismételtén a paksi körzet emelhető ki. A városban és környékén ugyanis 1995 óta 19-szeresére nőtt a hálózat. Jelentős bővülés tapasztalható még a Pécsváradi kistérségben is, ahol a 2005. évi vezeték hossza közel ötszöröse a kilencvenes évtized közepének.

A háztartások részére szolgáltatott gáz mennyisége a régióban a vizsgált időszak folyamán – az országost meghaladóan – 69%-kal emelkedett. Ezen belül Tolnában mintegy két és félszer, Baranyában közel kétszer, Somogyban pedig több mint egynegyedével több földgázt használt a lakosság 2005-ben, mint egy évtizeddel azelőtt. Az egy lakosra jutó fogyasztás a Dél-Dunántúlon az 1995. évi 199 m³-ről 349 m³-re (76%-kal) emelkedett, ami jóval meghaladta az országos növekedést (48%). A fajlagos felhasználás 2005-ben 107 m³-rel kevesebb volt, mint Magyarországon általában. Tolnában és Somogyban közel azonos (360–370 m³) volt az egy főre vetített fogyasztás, s nem sokkal maradt el tőlük Baranya (325 m³) sem.

A háztartások vezetékes gázfogyasztása

Megnevezés	A háztartások részére szolgáltatott vezetékes gáz mennyisége, 1000 m ³			Az egy lakosra jutó gázfogyasztás, m ³		
	1995	2005	2005 az 1995. évi %-ában	1995	2005	2005 az 1995. évi %-ában
Baranya megye	70 723	129 757	183,5	171	325	190,5
Somogy megye	94 640	122 305	129,2	276	370	133,9
Tolna megye	35 387	88 044	248,8	139	361	258,9
<i>Dél-dunántúli régió</i>	<i>200 750</i>	<i>340 106</i>	<i>169,4</i>	<i>199</i>	<i>349</i>	<i>175,9</i>
Országosan	3 185 708	4 600 055	144,4	308	456	147,9

A kistérségek közül (azokat tekintve, amelyek a vizsgált időszak egészében ellátottak voltak) újfent a Paksi tűnik ki, a körzetben 138-szor annyi gázt szolgáltatott a háztartásoknak, mint 1995-ben. Vele szemben a barcsi településcsoport említhető, ahol viszont 9%-kal kevesebb mennyiséget használt a lakosság.

Az egy főre jutó felhasználás 2005-ben a Balaton-parti körzetekben volt a legtetemesebb, a siófoki térségben 569, a fonyódiiban 579, a balatonföldváriiban pedig 606 m³. A Sellyei kistérség a maga 61 m³-es fajlagos fogyasztásával ezúttal is a régió sereghajtója volt.

A villamosenergia-ellátás

A villamos energia háztartási fogyasztóinak a száma¹ az elmúlt egy évtized során – tekintve, hogy az ellátottság már jóval azt megelőzően is teljes körű volt – mérsékelten növekedett. A gyarapodás egyértelműen az új lakásépítésekhez köthető. Dél-Dunántúlon 2005-ben mintegy 506 000 háztartási fogyasztót tartottak nyilván, számuk kb. egytizedével (országosan 8%-kal) haladta meg az 1995. évit. A megyék között e tekintetben nem mutatkozott érdemi különbség, a bővülés 9–11% között szóródott.

A villamos energia háztartási fogyasztóinak főbb adatai

Megnevezés	A háztartási fogyasztók száma		2005 az 1995. évi %-ában
	1995	2005	
Baranya megye	183 875	200 291	108,9
Somogy megye	170 654	190 132	111,4
Tolna megye	105 631	115 251	109,1
<i>Dél-dunántúli régió</i>	<i>460 160</i>	<i>505 674</i>	<i>109,9</i>
Országosan	4 562 666	4 921 226	107,9

¹ A fogyasztó ebben az esetben a mérőhelyet jelenti, ami nem feltétlenül esik egybe a háztartásokkal, mivel egy háztartás gyakorta nem egy mérőhely után fizet áramdíjat.

A 24 kistérség a fogyasztószám-gyarapodást illetően viszonylag egységes képet mutatott, az átlagosat jelentősen meghaladó növekedés ott történt, ahol jellemző volt az üdülő ingatlanok építése, mint pl. a Balatonföldvári és a Siófoki kistérségben.

A lakosságnak szolgáltatott villamos energia a régióban 1995 és 2005 között – az országos 12%-kal szemben – 6%-kal emelkedett. A térségen belül Somogyban az átlagosnál számottevőbb növekedés mutatkozott, Baranyában ahhoz nagyjából hasonló mértékű, Tolnában viszont a fogyasztás volumenében némi visszaesés következett be.

A fajlagos felhasználás az abszolút mennyiséget meghaladóan, 11 (országosan 14) százalékkal nőtt. E tekintetben már Tolna adatai sem „lógnak” ki a sorból, ha kevéssel is, de ott is emelkedett a népességre vetített fogyasztás. A növekvő energiafelhasználás általánosságban véve a különféle háztartási gépek, eszközök, audiovizuális berendezések nagyléptékű terjedésének egyenes velejárója. A rohamos fejlődés fokozottabb fogyasztást is eredményezett volna, azt azonban a villamos energia árának időközben végrehajtott többszöri emelése valamelyest visszafogta.

A háztartások villamosenergia-fogyasztása

Megnevezés	A háztartások részére szolgáltatott villamos energia mennyisége, 1000 kWh			Az egy lakosra jutó villamosenergia-fogyasztás, kWh		
	1995	2005	2005 az 1995. évi %-ában	1995	2005	2005 az 1995. évi %-ában
Baranya megye	424 229	446 709	105,3	1 023	1 119	109,3
Somogy megye	318 413	372 380	116,9	930	1 126	121,2
Tolna megye	314 254	306 148	97,4	1 237	1 254	101,4
Dél-dunántúli régió	1 056 896	1 125 237	106,5	1 045	1 155	110,5
Országosan	9 787 218	10 918 431	111,6	948	1 082	114,2

A szolgáltatott energia mennyisége a Balatonföldvári kistérségben növekedett a legjobban (23%-kal), Paks környékén ezzel szemben számottevően (19%-kal) visszaesett, s ugyancsak csökkent a siklói, és kismértékben a komlói körzetben is (sorrendben 3, illetve 0,2%-kal).

A fajlagos fogyasztás – a paksi és siklói településcsoportot kivéve – mindenütt emelkedett. Egy lakosra az előbbieken említett Balaton melletti kistérségek közül a Balatonföldváriban (1802 kWh) és a Fonyódiban (1763 kWh) jutott a legtetemesebb fogyasztás. Mellettük Paks és környéke érdemel említést (1502 kWh). A legkevesebb áramot – egy főre vetítve – a Nagyatádi, Barcsi és Csurgói kistérségek lakossága használta, a fajlagos mennyiség egyik településkörben sem érte el az 1000 kWh-t.

Köztisztasági szolgáltatás

A víz- és áramellátáshoz hasonlóan a köztisztasági tevékenység is kiterjed a régió valamennyi településére, igazodva az önkormányzati törvény által előírt kötelezettséghez. 2005-ben tehát mind a 654 településen megoldott volt a hulladék elszállítása, ami igen jelentős előrelépés, tekintve, hogy 1995-ben még csak 305 község, illetve város részesült ebben a szolgáltatásban. Ez akkor a települések 47%-át tette ki. A fejlődés – az aprófalvas településszerkezetből következőben eredetileg is mostoháiban ellátott – Baranyában és Somogyban az átlagosnál számottevőbb volt. A két megyében a bekapcsolt települések száma jóval több mint kétszeresére nőtt, aránya pedig 43–44%-ról emelkedett 100%-ra. Tolnában tíz esztendő alatt a kör mintegy másfélszeresére bővült, a most teljeskörűen igénybe vehető szolgáltatás az idő tájt a helységek 64%-ára terjedt ki.

2005-ben a régió 358 000 lakásából szállították el szervezett úton a háztartási hulladékot, kb. egyharmadával többől, mint a kilencvenes évek közepén. E téren a három megye között lényeges különbség nem mutatkozott, a növekedés 27 (Tolna) és 40% (Somogy) között szóródott.

A szolgáltatás bővülése révén a korábbi 70%-ról – az országoshoz hasonló szintre – 91%-ra emelkedett az ellátott lakások aránya. A régióon belül Baranya helyzete ítéhető a legkedvezőbbnek (94%).

A hulladékgyűjtésbe bekapcsolt lakások száma és aránya

Megnevezés	A bekapcsolt lakások				
	száma			aránya, %	
	1995	2005	2005 az 1995. évi %-ában	1995	2005
Baranya megye	111 885	151 081	135,0	72,5	93,6
Somogy megye	84 868	118 806	140,0	65,3	87,7
Tolna megye	69 243	87 849	126,9	72,1	89,9
Dél-dunántúli régió	265 996	357 736	134,5	69,9	90,7
Országosan	..	3 810 322	..	73,2	90,5

Mivel – a kistérségi vizsgálathoz szükséges településszintű adat – csak az utóbbi egy-két évben áll rendelkezésre, így az elmúlt évtized változását e vetületben nem áll módunkban nyomon követni. Az egyes kistérségek közötti területi különbségekről azonban a 2005. évi adatok valamilyen képet mégiscsak nyújtanak.

A tájegység 24 kistérsége közül az elmúlt esztendőben a pécsi és a komlói emelkedett ki, ahol a szolgáltatás a lakásállomány 97–98%-ára terjedt ki. Velük szemben Tamási, Balatonföldvár, Fonyód és Siófok körzete említhető, előbbi kettő esetében a hulladékszállításba bekapcsolt lakások hányada 76–78%-ot, utóbbi két településcsoportban 81–85%-ot tett ki.

Távfűtés és melegvíz szolgáltatás

A kommunális ellátás legszűkebb körben igénybe vehető eleme a távfűtés, illetve melegvíz szolgáltatás. A Dél-Dunántúlon 2005-ben mindössze 13, illetve 12 település csatlakozott ezen hálózathoz, pontosan annyi, mint egy évtizeddel ezelőtt. Az ellátott települések aránya a régió egészében mindkét vonatkozásban mindössze 2%-ra rúgott, ezen belül Baranyában az átlagossal megegyező szintet ért el, Tolnában 4, Somogyban pedig egy százalék volt. Megjegyzendő, hogy a hálózathoz csatlakozó települések kivétel nélkül mind városok. Baranyában Pécs, Komló, Mohács, Siklós, Szigetvár és Szentlőrinc, Somogyban Kaposvár, Nagyatád és Siófok, Tolnában Szekszárd, Bonyhád, Dombóvár és Paks tartozik a távfűtéssel rendelkező városok közé, melegvíz – Siklóst kivéve – ugyanezen településeken vehető igénybe. Az ellátás tehát elsősorban a városiasabb jellegű, inkább társas-, mintsem családi házas beépítettségű területeket érinti, ahol ebből adódóan racionálisan üzemeltethető a rendszer.

A régióban 2005-ben közel 60 000 távfűtéses lakást tartottak nyilván, alig valamivel (az országoshoz hasonlóan egy százalékkal) többet a 10 évvel korábbinál. A változás mindhárom megyében nagyjából e körüli volt. A szerény bővülés oka, hogy ezen szolgáltatás főként a lakótelepi otthonokra terjed ki, amelyek száma – a magánérs építkezés meghatározó jellege miatt – alig-alig emelkedett. Tekintve, hogy a teljes lakásállomány-gyarapodás az említettél dinamikusabb volt, az ellátott lakások aránya a Dél-Dunántúlon az 1995. évi 15,6%-ról 15,2%-ra esett vissza. (A folyamat országosan is megfigyelhető volt.) A szolgáltatás a legelterjedtebbnek – a legszámottevőbb csökkenés ellenére – Baranyában mutatkozott, itt az otthonok egynegyedét fűtötték távhővel, Somogyban ezzel szemben csupán 6%-ukat.

A távfűtésbe bekapcsolt lakások száma és aránya

Megnevezés	A bekapcsolt lakások				
	száma			aránya, %	
	1995	2005	2005 az 1995. évi %-ában	1995	2005
Baranya megye	40 009	40 332	100,8	25,9	25,0
Somogy megye	8 270	8 469	102,4	6,4	6,3
Tolna megye	11 091	11 162	100,6	11,6	11,4
Dél-dunántúli régió	59 370	59 963	101,0	15,6	15,2
Országosan	649 581	658 050	101,3	16,3	15,6

Ugyanazon okok miatt, mint a hulladékgyűjtés esetében, ezúttal sem áll módunkban a kistérségi változások áttekintése, ehelyütt is csupán a területi differenciák érzékeltetésére szorítkozhatunk. Eszerint a Pécsi kistérség a tavalyi közel 40%-os ellátottságával messze a többi fölé emelkedett, amit a komlói körzet követett, ahol a lakások 31%-a rendelkezett távfűtéssel. A legszerényebb Nagyatád és környékének helyzete volt, e településkörben ugyanis az otthonoknak csak 5%-a csatlakozott távfűtő hálózathoz.

Melegvízhez 2005-ben 56 000 dél-dunántúli lakásban juthattak a lakók, ez egy (országosan 2) százalékkal több, az 1995. évinél. A megyénkénti különbségek ezúttal valamivel számottevőbbek voltak, mint a távfűtés esetében, az átlagtól ezúttal Somogy tért el jelentősebben (itt 5%-os növekedést regisztráltak), Baranyában és Tolnában fél-fél százalékos bővülés mutatkozott. Akárcsak a távfűtésbe, ugyanúgy a melegvíz-hálózatba bekapcsolt lakások aránya is mérséklődött a vizsgált időszakban – az országoshoz hasonló mértékben – 14,7-ről 14,3%-ra. Az ellátottság ez esetben is Baranyában volt a legjobb (23%), Tolnában, de méginkább Somogyban ettől jóval elmaradt.

A melegvízhálózatba bekapcsolt lakások száma és aránya

Megnevezés	A bekapcsolt lakások				
	száma			aránya, %	
	1995	2005	2005 az 1995. évi %-ában	1995	2005
Baranya megye	37 253	37 453	100,5	24,1	23,2
Somogy megye	7 447	7 799	104,7	5,7	5,8
Tolna megye	11 032	11 087	100,5	11,5	11,3
<i>Dél-dunántúli régió</i>	<i>55 732</i>	<i>56 339</i>	<i>101,1</i>	<i>14,7</i>	<i>14,3</i>
Országosan	596 666	606 477	101,6	15,0	14,4

A területi vizsgálat ugyanazon a módon végezhető el itt is, mint a távfűtés esetében, azaz a kistérségi különbségek vázolásával. A két ellenpéldaként e tekintetben is a Pécsi és Komlói, illetőleg a Nagyatádi kistérség hozható fel, előbbieken 30%-on felüli, utóbbiban 4%-ot alig meghaladó volt az ellátott lakások hányada.

TÁBLÁZATOK

**A közüemi ivóvízhálózatba bekapcsolt lakások
száma és aránya kistérségenként**

Kistérség	A bekapcsolt lakások				
	száma			aránya, %	
	1995	2005	2005 az 1995. évi %-ában	1995	2005
Baranya megye					
Komlói	15 489	16 152	104,3	96,0	98,1
Mohácsi	18 234	20 576	112,8	89,2	97,2
Pécsi	71 238	77 054	108,2	98,8	99,8
Pécsváradi	3 995	4 801	120,2	81,5	98,1
Sásdi	4 987	5 528	110,8	85,9	94,4
Sellyei	4 373	5 034	115,1	78,7	90,2
Siklósi	11 963	13 650	114,1	85,1	93,4
Szentlőrinci	4 501	5 104	113,4	85,4	93,7
Szigetvári	9 166	9 662	105,4	91,1	95,0
<i>Baranya megye összesen</i>	<i>143 946</i>	<i>157 561</i>	<i>109,5</i>	<i>93,3</i>	<i>97,6</i>
Somogy megye					
Balatonföldvári	4 678	5 242	112,1	94,9	98,9
Barcsi	9 301	9 898	106,4	90,3	95,7
Csurgói	5 924	6 656	112,4	81,1	91,9
Fonyódi	9 157	12 456	136,0	78,9	99,1
Kaposvári	42 036	46 289	110,1	91,2	97,2
Lengyeltóti	3 590	4 201	117,0	82,0	92,2
Marcali	12 042	12 724	105,7	90,3	95,3
Nagyatádi	9 060	10 039	110,8	86,1	93,5
Siófoki	13 824	15 351	111,0	95,6	92,6
Tabi	5 258	6 774	128,8	73,9	94,9
<i>Somogy megye összesen</i>	<i>114 870</i>	<i>129 630</i>	<i>112,8</i>	<i>88,3</i>	<i>95,7</i>
Tolna megye					
Bonyhádi	10 132	10 639	105,0	94,1	95,7
Dombóvári	12 143	13 017	107,2	87,7	92,5
Paksi	17 478	18 737	107,2	87,7	91,6
Szekszárdi	31 085	33 518	107,8	92,7	97,0
Tamási	15 506	16 412	105,8	86,5	93,9
<i>Tolna megye összesen</i>	<i>86 344</i>	<i>92 323</i>	<i>106,9</i>	<i>89,9</i>	<i>94,5</i>
Dél-Dunántúl	345 160	379 514	110,0	90,7	96,2

A közüzemi ivóvízhálózat hossza kistérségenként

Kistérség	A hálózat hossza, km		2005 az 1995. évi %-ában
	1995	2005	
Baranya megye			
Komlói	277,5	346,9	125,0
Mohácsi	438,3	583,5	133,1
Pécsi	974,6	977,7	100,3
Pécsváradi	85,7	152,9	178,4
Sásdi	133,5	174,3	130,6
Sellyei	121,0	140,1	115,8
Siklói	313,4	395,6	126,2
Szentlőrinci	114,8	119,7	104,3
Szigetvári	243,6	284,9	117,0
<i>Baranya megye összesen</i>	<i>2 702,4</i>	<i>3 175,6</i>	<i>117,5</i>
Somogy megye			
Balatonföldvári	179,1	251,9	140,6
Barcsi	228,4	277,7	121,6
Curgói	155,2	174,1	112,2
Fonyódi	450,9	545,0	120,9
Kaposvári	737,8	811,5	110,0
Lengyeltóti	75,0	134,0	178,7
Marcali	320,4	379,8	118,5
Nagyatádi	172,3	211,9	123,0
Siófoki	416,8	456,0	109,4
Tabi	150,0	205,4	136,9
<i>Somogy megye összesen</i>	<i>2 885,9</i>	<i>3 447,3</i>	<i>119,5</i>
Tolna megye			
Bonyhádi	213,0	224,9	105,6
Dombóvári	274,9	267,4	97,3
Paksi	325,0	343,0	105,5
Szekszárdi	507,5	579,2	114,1
Tamási	370,9	388,2	104,7
<i>Tolna megye összesen</i>	<i>1 691,3</i>	<i>1 802,7</i>	<i>106,6</i>
Dél-Dunántúl	7 279,6	8 425,6	115,7

A háztartásoknak szolgáltatott ivóvíz kistérségeként

Kistérség	A szolgáltatott víz					
	mennyisége, 1000 m ³			egy lakosra jutó mennyisége, m ³		
	1995	2005	2005 az 1995. évi %-ában	1995	2005	2005 az 1995. évi %-ában
Baranya megye						
Komlói	1 334,4	1 118,1	83,8	30,6	27,2	88,6
Mohácsi	1 469,8	1 375,9	93,6	27,2	26,9	98,9
Pécsi	6 991,7	6 246,1	89,3	37,1	34,0	91,6
Pécsváradi	304,9	350,4	114,9	22,5	27,2	120,9
Sásdi	330,3	336,8	102,0	20,2	22,5	111,3
Sellyei	319,7	339,8	106,3	21,1	23,7	112,7
Siklói	1 092,5	1 133,3	103,7	28,0	29,8	106,2
Szentlőrinci	421,0	343,6	81,6	26,6	22,1	82,9
Szigetvári	704,9	707,2	100,3	24,5	25,8	105,4
<i>Baranya megye összesen</i>	<i>12 969,2</i>	<i>11 951,2</i>	<i>92,2</i>	<i>31,3</i>	<i>29,9</i>	<i>95,7</i>
Somogy megye						
Balatonföldvári	545,7	507,1	92,9	46,5	43,3	92,9
Barcsi	582,5	708,5	121,6	21,2	27,3	128,8
Csurgói	418,2	464,2	111,0	21,3	25,2	118,5
Fonyódi	1 305,9	1 267,7	97,1	47,1	46,7	99,1
Kaposvári	3 588,6	3 926,9	109,4	28,5	31,9	112,2
Lengyeltóti	278,5	284,1	102,0	22,6	25,0	110,6
Marcali	755,3	794,4	105,2	21,9	25,1	114,4
Nagyatádi	722,1	769,5	106,6	24,6	27,7	112,7
Siófoki	1 618,8	1 513,0	93,5	44,7	40,0	89,4
Tabi	338,7	372,7	110,0	19,3	23,6	122,6
<i>Somogy megye összesen</i>	<i>10 154,3</i>	<i>10 608,1</i>	<i>104,5</i>	<i>29,6</i>	<i>32,1</i>	<i>108,2</i>
Tolna megye						
Bonyhádi	818,8	842,2	102,9	25,9	28,4	109,9
Dombóvári	1 023,7	1 078,4	105,3	28,1	31,0	110,3
Paksi	1 334,8	1 512,6	113,3	26,6	30,4	113,9
Szekszárdi	2 723,7	2 784,7	102,2	30,0	31,6	105,5
Tamási	1 004,5	1 062,8	105,8	22,3	25,4	113,9
<i>Tolna megye összesen</i>	<i>6 905,5</i>	<i>7 280,7</i>	<i>105,4</i>	<i>27,2</i>	<i>29,8</i>	<i>109,7</i>
Dél-Dunántúl	30 029,0	29 840,0	99,4	29,7	30,6	103,2

A közüemi szennyvízcsatorna-hálózatba bekapcsolt lakások száma és aránya kistérségenként

Kistérség	A bekapcsolt lakások				
	száma			aránya, %	
	1995	2005	2005 az 1995. évi %-ában	1995	2005
Baranya megye					
Komlói	10 812	13 626	126,0	67,0	82,8
Mohácsi	5 286	13 318	251,9	25,9	62,9
Pécsi	56 279	69 728	123,9	78,1	90,3
Pécsváradi	620	2 215	357,3	12,6	45,3
Sásdi	677	2 214	327,0	11,7	37,8
Sellyei	325	804	247,4	5,9	14,4
Siklósi	3 071	5 350	174,2	21,8	36,6
Szentlőrinci	1 252	2 273	181,5	23,7	41,7
Szigetvári	2 050	3 625	176,8	20,4	35,6
<i>Baranya megye összesen</i>	<i>80 372</i>	<i>113 153</i>	<i>140,8</i>	<i>52,1</i>	<i>70,1</i>
Somogy megye					
Balatonföldvári	2 117	3 399	160,6	42,9	64,1
Barcsi	1 917	7 305	381,1	18,6	70,6
Csurgói	352	2 283	648,6	4,8	31,5
Fonyódi	4 619	10 946	237,0	39,8	87,1
Kaposvári	19 652	27 848	141,7	42,7	58,5
Lengyeltóti	–	2 569	X	X	56,4
Marcali	2 269	6 293	277,3	17,0	47,1
Nagyatádi	2 505	5 308	211,9	23,8	49,4
Siófoki	8 103	12 238	151,0	56,0	73,9
Tabi	794	1 237	155,8	11,2	17,3
<i>Somogy megye összesen</i>	<i>42 328</i>	<i>79 426</i>	<i>187,6</i>	<i>32,6</i>	<i>58,7</i>
Tolna megye					
Bonyhádi	4 065	9 291	228,6	37,7	83,6
Dombóvári	3 538	5 004	141,4	25,5	35,5
Paksi	3 951	12 446	315,0	19,8	60,8
Szekszárdi	14 342	22 634	157,8	42,8	65,5
Tamási	2 094	2 929	139,9	11,7	16,8
<i>Tolna megye összesen</i>	<i>27 990</i>	<i>52 304</i>	<i>186,9</i>	<i>29,2</i>	<i>53,5</i>
Dél-Dunántúl	150 690	244 883	162,5	39,6	62,1

A közüemi szennyvízcsatorna-hálózat hossza kistérségenként

Kistérség	A hálózat hossza, km		2005 az 1995. évi %-ában
	1995	2005	
Baranya megye			
Komlói	102,5	189,9	185,3
Mohácsi	70,6	241,9	342,6
Pécsi	373,3	459,3	123,0
Pécsváradi	8,2	41,1	501,2
Sásdi	11,0	42,7	388,2
Sellyei	9,0	18,1	201,1
Siklósi	42,9	99,4	231,7
Szentlőrinci	12,4	24,6	198,4
Szigetvári	23,5	49,5	210,6
<i>Baranya megye összesen</i>	<i>653,4</i>	<i>1 166,5</i>	<i>178,5</i>
Somogy megye			
Balatonföldvári	104,7	154,8	147,9
Barcsi	16,9	187,2	1 107,7
Csurgói	9,4	62,2	661,7
Fonyódi	190,3	304,1	159,8
Kaposvári	129,4	256,6	198,3
Lengyeltóti	–	126,8	X
Marcali	24,5	127,3	519,6
Nagyatádi	12,9	51,6	400,0
Siófoki	179,3	244,4	136,3
Tabi	12,7	18,3	144,1
<i>Somogy megye összesen</i>	<i>680,1</i>	<i>1 533,3</i>	<i>225,5</i>
Tolna megye			
Bonyhádi	59,0	164,2	278,3
Dombóvári	32,4	50,0	154,3
Paksi	53,2	222,5	418,2
Szekszárdi	184,6	388,3	210,3
Tamási	43,0	58,1	135,1
<i>Tolna megye összesen</i>	<i>372,2</i>	<i>883,1</i>	<i>237,3</i>
Dél-Dunántúl	1 705,7	3 582,9	210,1

A háztartásoktól elvezetett szennyvíz kistérségeként

Kistérség	A háztartásoktól elvezetett szennyvíz				
	mennyisége, 1000 m ³			egy lakosra jutó mennyisége, m ³	
	1995	2005	2005 az 1995. évi %-ában	1995	2005
Baranya megye					
Komlói	975,2	968,2	99,3	22,4	23,5
Mohácsi	553,2	687,5	124,3	10,2	13,4
Pécsi	5 364,6	8 173,9	152,4	28,5	44,5
Pécsváradi	65,8	222,7	338,4	4,9	17,3
Sásdi	69,6	174,7	251,0	4,3	11,7
Sellyei	36,2	31,2	86,2	2,4	2,2
Siklói	354,6	698,5	197,0	9,1	18,4
Szentlőrinci	146,5	118,7	81,0	9,3	7,6
Szigetvári	230,1	312,2	135,7	8,0	11,4
<i>Baranya megye összesen</i>	<i>7 795,8</i>	<i>11 387,6</i>	<i>146,1</i>	<i>18,8</i>	<i>28,5</i>
Somogy megye					
Balatonföldvári	243,4	337,7	138,7	20,8	28,8
Barcsi	224,6	441,4	196,5	8,2	17,0
Csurgói	51,6	110,3	213,8	2,6	6,0
Fonyódi	521,8	996,8	191,0	18,8	36,7
Kaposvári	1 755,7	2 653,5	151,1	13,9	21,6
Lengyeltóti	–	175,8	X	–	15,5
Marcali	248,2	435,9	175,6	7,2	13,8
Nagyatádi	280,9	413,2	147,1	9,6	14,9
Siófoki	999,1	1 085,6	108,7	27,6	28,7
Tabi	93,2	122,3	131,2	5,3	7,7
<i>Somogy megye összesen</i>	<i>4 418,5</i>	<i>6 772,5</i>	<i>153,3</i>	<i>12,9</i>	<i>20,5</i>
Tolna megye					
Bonyhádi	424,1	620,6	146,3	13,4	20,9
Dombóvári	418,0	551,7	132,0	11,5	15,9
Paksi	414,3	1 027,8	248,1	8,3	20,6
Szekszárdi	1 365,8	1 893,0	138,6	15,0	21,5
Tamási	178,9	215,0	120,2	4,0	5,1
<i>Tolna megye összesen</i>	<i>2 801,1</i>	<i>4 308,1</i>	<i>153,8</i>	<i>11,0</i>	<i>17,6</i>
Dél-Dunántúl	15 015,4	22 468,2	149,6	14,8	23,1

A közműolló kistérségeinként

Kistérség	A csatornázott lakások a vízzel ellátottak %-ában		Az 1 km vízhálózatra jutó csatornahálózat hossza, m	
	1995	2005	1995	2005
Baranya megye				
Komlói	69,8	84,4	369	547
Mohácsi	29,0	64,7	161	415
Pécsi	79,0	90,5	383	470
Pécsváradi	15,5	46,1	96	269
Sásdi	13,6	40,1	82	245
Sellyei	7,4	16,0	74	129
Siklósi	25,7	39,2	137	251
Szentlőrinci	27,8	44,5	108	206
Szigetvári	22,4	37,5	96	174
<i>Baranya megye összesen</i>	<i>55,8</i>	<i>71,8</i>	<i>242</i>	<i>367</i>
Somogy megye				
Balatonföldvári	45,3	64,8	585	615
Barcsi	20,6	73,8	74	674
Csurgói	5,9	34,3	61	357
Fonyódi	50,4	87,9	422	558
Kaposvári	46,8	60,2	175	316
Lengyeltóti	0,0	61,2	0	946
Marcali	18,8	49,5	76	335
Nagyatádi	27,6	52,9	75	244
Siófoki	58,6	79,7	430	536
Tabi	15,1	18,3	85	89
<i>Somogy megye összesen</i>	<i>36,8</i>	<i>61,3</i>	<i>236</i>	<i>445</i>
Tolna megye				
Bonyhádi	40,1	87,3	277	730
Dombóvári	29,1	38,4	118	187
Paksi	22,6	66,4	164	649
Szekszárdi	46,1	67,5	364	670
Tamási	13,5	17,8	116	150
<i>Tolna megye összesen</i>	<i>32,4</i>	<i>56,7</i>	<i>220</i>	<i>490</i>
Dél-Dunántúl	43,7	64,5	234	425

A vezetékes gáz háztartási fogyasztói kistérségeinként

Kistérség	A háztartási fogyasztók száma		2005 az 1995. évi %-ában
	1995	2005	
Baranya megye			
Komlói	–	5 490	X
Mohácsi	8 761	12 361	141,1
Pécsi	44 630	55 520	124,4
Pécsváradi	1 073	2 655	247,4
Sásdi	–	1 620	X
Sellyei	–	446	X
Siklói	–	5 068	X
Szentlőrinci	–	1 460	X
Szigetvári	–	1 818	X
<i>Baranya megye összesen</i>	<i>54 464</i>	<i>86 438</i>	<i>158,7</i>
Somogy megye			
Balatonföldvári	3 415	5 655	165,6
Barcsi	4 918	5 818	118,3
Csurgói	1 729	2 752	159,2
Fonyódi	8 342	12 892	154,5
Kaposvári	27 806	34 511	124,1
Lengyeltóti	1 781	2 359	132,5
Marcali	4 748	7 246	152,6
Nagyatádi	4 189	6 071	144,9
Siófoki	11 144	15 419	138,4
Tabi	–	2 140	X
<i>Somogy megye összesen</i>	<i>68 072</i>	<i>94 863</i>	<i>139,4</i>
Tolna megye			
Bonyhádi	4 114	7 659	186,2
Dombóvári	–	5 399	X
Paksi	206	9 783	47-szerese
Szekszárdi	14 990	21 593	144,0
Tamási	–	5 618	X
<i>Tolna megye összesen</i>	<i>19 310</i>	<i>50 052</i>	<i>259,2</i>
Dél-Dunántúl	141 846	231 353	163,1

A vezetékes gázcsőhálózat kistérségeinként

Kistérség	A csőhálózat hossza, km		2005 az 1995. évi %-ában
	1995	2005	
Baranya megye			
Komlói	–	246,2	X
Mohácsi	366,7	551,3	150,3
Pécsi	483,7	957,5	198,0
Pécsváradi	34,9	163,1	467,3
Sásdi	–	101,7	X
Sellyei	–	79,1	X
Siklósi	–	425,9	X
Szentlőrinci	–	89,1	X
Szigetvári	–	121,2	X
Baranya megye összesen	885,3	2 735,1	308,9
Somogy megye			
Balatonföldvári	93,9	174,4	185,7
Barcsi	163,8	183,2	111,8
Csurgói	73,6	232,3	315,6
Fonyódi	264,4	449,3	169,9
Kaposvári	554,0	927,0	167,3
Lengyeltóti	78,3	113,5	145,0
Marcali	147,4	455,6	309,1
Nagyatádi	78,3	224,5	286,7
Siófoki	312,0	380,0	121,8
Tabi	–	335,0	X
Somogy megye összesen	1 765,7	3 474,8	196,8
Tolna megye			
Bonyhádi	124,0	289,3	233,3
Dombóvári	–	248,6	X
Paksi	25,9	492,6	1 901,9
Szekszárdi	473,4	699,8	147,8
Tamási	–	510,0	X
Tolna megye összesen	623,3	2 240,3	359,4
Dél-Dunántúl	3 274,3	8 450,2	258,1

A háztartások vezetékes gázfogyasztása kistérségenként

Kistérség	A háztartásoknak szolgáltatott vezetékes gáz mennyisége, 1000 m ³			Az egy lakosra jutó vezetékes gázfogyasztás, m ³	
	1995	2005	2005 az 1995. évi %-ában	1995	2005
Baranya megye					
Komlói	–	9 547	X	X	232
Mohácsi	18 472	21 557	116,7	342	422
Pécsi	50 527	74 381	147,2	268	405
Pécsváradi	1 724	4 812	279,1	127	373
Sásdi	–	3 010	X	X	201
Sellyei	–	869	X	X	61
Siklósi	–	8 945	X	X	235
Szentlőrinci	–	3 050	X	X	196
Szigetvári	–	3 586	X	X	131
<i>Baranya megye összesen</i>	<i>70 723</i>	<i>129 757</i>	<i>183,5</i>	<i>171</i>	<i>325</i>
Somogy megye					
Balatonföldvári	4 745	7 106	149,8	405	606
Barcsi	8 177	7 478	91,5	298	288
Csurgói	2 920	3 185	109,1	149	173
Fonyódi	12 440	15 733	126,5	449	579
Kaposvári	35 730	45 591	127,6	284	371
Lengyeltóti	2 787	3 047	109,3	226	268
Marcali	6 031	9 114	151,1	175	288
Nagyatádi	5 098	6 409	125,7	174	231
Siófoki	16 712	21 527	128,8	462	569
Tabi	–	3 116	X	X	197
<i>Somogy megye összesen</i>	<i>94 640</i>	<i>122 305</i>	<i>129,2</i>	<i>276</i>	<i>370</i>
Tolna megye					
Bonyhádi	7 517	13 302	177,0	237	449
Dombóvári	–	9 901	X	X	285
Paksi	129	17 844	138-szorosa	3	358
Szekszárdi	27 741	37 528	135,3	305	426
Tamási	–	9 469	X	X	226
<i>Tolna megye összesen</i>	<i>35 387</i>	<i>88 044</i>	<i>248,8</i>	<i>139</i>	<i>361</i>
Dél-Dunántúl	200 750	340 106	169,4	199	349

A villamos energia háztartási fogyasztói kistérségeinként

Kistérség	A háztartási fogyasztók száma		2005 az 1995. évi %-ában
	1995	2005	
Baranya megye			
Komlói	17 948	20 155	112,3
Mohácsi	24 460	26 260	107,4
Pécsi	86 681	95 927	110,7
Pécsváradi	5 782	6 151	106,4
Sásdi	5 957	6 085	102,1
Sellyei	5 723	5 731	100,1
Siklói	19 506	21 009	107,7
Szentlőrinci	6 129	6 601	107,7
Szigetvári	11 689	12 372	105,8
<i>Baranya megye összesen</i>	<i>183 875</i>	<i>200 291</i>	<i>108,9</i>
Somogy megye			
Balatonföldvári	9 578	12 745	133,1
Barcsi	11 171	11 903	106,6
Csurgói	7 927	8 300	104,7
Fonyódi	28 688	31 687	110,5
Kaposvári	50 099	55 659	111,1
Lengyeltóti	4 826	5 218	108,1
Marcali	13 679	14 760	107,9
Nagyatádi	10 852	11 689	107,7
Siófoki	26 228	30 429	116,0
Tabi	7 606	7 742	101,8
<i>Somogy megye összesen</i>	<i>170 654</i>	<i>190 132</i>	<i>111,4</i>
Tolna megye			
Bonyhádi	11 344	12 181	107,4
Dombóvári	15 381	16 845	109,5
Paksi	21 467	24 046	112,0
Szekszárdi	38 496	42 616	110,7
Tamási	18 943	19 563	103,3
<i>Tolna megye összesen</i>	<i>105 631</i>	<i>115 251</i>	<i>109,1</i>
Dél-Dunántúl	460 160	505 674	109,9

A háztartások villamosenergia-fogyasztása kistérségenként

Kistérség	A háztartások részére szolgáltatott villamos energia mennyisége, 1000 kWh			Az egy lakosra jutó villamosenergia-fogyasztás, kWh	
	1995	2005	2005 az 1995. évi %-ában	1995	2005
Baranya megye					
Komlói	46 943	46 858	99,8	1 078	1 138
Mohácsi	54 072	56 969	105,4	1 001	1 114
Pécsi	173 295	190 673	110,0	919	1 037
Pécsváradi	14 576	15 680	107,6	1 075	1 217
Sásdi	15 815	15 923	100,7	969	1 065
Sellyei	15 133	15 752	104,1	998	1 101
Siklói	57 206	55 264	96,6	1 468	1 452
Szentlőrinci	15 412	16 877	109,5	975	1 085
Szigetvári	31 777	32 713	102,9	1 102	1 192
<i>Baranya megye összesen</i>	<i>424 229</i>	<i>446 709</i>	<i>105,3</i>	<i>1 023</i>	<i>1 119</i>
Somogy megye					
Balatonföldvári	17 132	21 124	123,3	1 461	1 802
Barcsi	21 192	24 361	115,0	772	939
Csurgói	15 874	18 240	114,9	808	992
Fonyódi	41 920	47 868	114,2	1 512	1 763
Kaposvári	100 366	124 649	124,2	796	1 014
Lengyeltóti	9 915	12 026	121,3	805	1 059
Marcali	27 542	31 927	115,9	799	1 008
Nagyatádi	21 768	23 286	107,0	741	838
Siófoki	46 518	52 439	112,7	1 285	1 385
Tabi	16 186	16 460	101,7	920	1 042
<i>Somogy megye összesen</i>	<i>318 413</i>	<i>372 380</i>	<i>116,9</i>	<i>930</i>	<i>1 126</i>
Tolna megye					
Bonyhádi	30 305	31 864	105,1	957	1 076
Dombóvári	39 917	40 112	100,5	1 096	1 153
Paksi	92 027	74 833	81,3	1 837	1 502
Szekszárdi	101 757	105 891	104,1	1 120	1 203
Tamási	50 248	53 448	106,4	1 115	1 277
<i>Tolna megye összesen</i>	<i>314 254</i>	<i>306 148</i>	<i>97,4</i>	<i>1 237</i>	<i>1 254</i>
Dél-Dunántúl	1 056 896	1 125 237	106,5	1 045	1 155

**A hulladékgyűjtés, távfűtés és melegvíz-szolgáltatás kistérségeinként
2005**

Kistérség	A hulladékgyűjtésbe		A távfűtésbe		A melegvíz-szolgáltatásba	
	bekapcsolt lakások					
	száma	aránya, %	száma	aránya, %	száma	aránya, %
Baranya megye						
Komlói	16 050	97,5	5 072	30,8	5 055	30,7
Mohácsi	18 475	87,3	2 013	9,5	2 013	9,5
Pécsi	74 755	96,8	30 718	39,8	28 899	37,4
Pécsváradi	4 321	88,3	–	X	–	X
Sásdi	5 333	91,1	–	X	–	X
Sellyei	4 963	88,9	–	X	–	X
Siklói	12 882	88,1	1 063	7,3	–	X
Szentlőrinci	5 089	93,4	590	10,8	590	10,8
Szigetvári	9 213	90,6	876	8,6	896	8,8
<i>Baranya megye összesen</i>	<i>151 081</i>	<i>93,6</i>	<i>40 332</i>	<i>25,0</i>	<i>37 453</i>	<i>23,2</i>
Somogy megye						
Balatonföldvári	4 025	76,0	–	X	–	X
Barcsi	9 250	89,4	–	X	–	X
Csurgói	6 787	93,7	–	X	–	X
Fonyódi	10 627	84,5	–	X	–	X
Kaposvári	42 189	88,6	6 855	14,4	6 185	13,0
Lengyeltóti	3 969	87,2	–	X	–	X
Marcali	11 839	88,6	–	X	–	X
Nagyatádi	10 278	95,7	480	4,5	480	4,5
Siófoki	13 445	81,1	1 134	6,8	1 134	6,8
Tabi	6 397	89,6	–	X	–	X
<i>Somogy megye összesen</i>	<i>118 806</i>	<i>87,7</i>	<i>8 469</i>	<i>6,3</i>	<i>7 799</i>	<i>5,8</i>
Tolna megye						
Bonyhádi	10 442	94,0	865	7,8	862	7,8
Dombóvári	12 887	91,5	1 959	13,9	1 911	13,6
Paksi	17 397	85,0	2 682	13,1	2 682	13,1
Szekszárdi	33 534	97,0	5 656	16,4	5 632	16,3
Tamási	13 589	77,8	–	X	–	X
<i>Tolna megye összesen</i>	<i>87 849</i>	<i>89,9</i>	<i>11 162</i>	<i>11,4</i>	<i>11 087</i>	<i>11,3</i>
Dél-Dunántúl	357 736	90,7	59 963	15,2	56 339	14,3